

РЕШЕНИЕ

№ 3077

гр. София, 08.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 09.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10087** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Й. В. К. от в [населено място] срещу заповед № РД-18-46 от 18.08.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/, в частта, с която е одобрена кадастралната карта за поземлен имот с идентификатор 44063.6223.137 (номер по предходен план 1376, кв. 120, парцел VIII).

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна. Счита, че границата на имота му откъм улицата не е нанесена правилно. Твърди, че кадастралната карта не е съобразена с уличната регулация и границата на имота му е преместена с около метър навътре, с което се намалява площта на имота. Твърди, че имотът е ограден по регулационни граници. Моли кадастралната карта в тази част да бъде отменена и имотът му да се нанесе в съответствие с действащия регулационен план и материализираните на място огради.

Ответникът – изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адвокат М., оспорва жалбата. Счита, че административният орган се е съобразил напълно с наличните кадастрални данни. Твърди, че имотът е нанесен в кадастралната карта по имотните граници от предходния кадастрален план и по съществуващите на място стари огради. Счита, че регулацията не е приложена, тъй като няма данни за уреждане на регулационните сметки.

Заинтересованите лица Н. М. В. и З. Д. В. – собственици насъседни имоти,

поддържат жалбата.

Заинтересованите лица Н. С. В., С. Г. В., М. П. К., В. М. Щ., Л. М. Т., И. Д. В. и Р. Т. Б. – собственици на съседни имоти, не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованото лице Столична община – собственик на уличната мрежа, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят представя по делото нотариален акт за собственост на недвижим имот по давност и наследство №36 том XXVII дело №3054/1968г., с който се легитимира като собственик на неурегулиран поземлен имот пл.№1478 в землището на [населено място]. Видно от представената скица, копие от регулационен план, утвърден със заповед №РД-09-129/21.05.1990г. имотът е урегулиран като част от него попада в УПИ VIII-1376 от кв.120. Графически изчислена площта на имота 1461 кв.м. Няма данни за уреждане на сметки по регулация, няма и наведени такива твърдения.

Със заповед №РД-16-4/19.02.2008г. на изпълнителния директор на АГКК е открито производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.”, Столична община, област С.. Жалбоподателят е възразил срещу обявения проект за кадастрална карта, но само относно нанасянето на съществуващата постройка в имота. Възражението е уважено. В съдебното заседание на 09.05.2012г. жалбоподателят заявява, че към момента на заснемане на имотите по югоизточната страна на имота му е била изградена стара временна ограда. След заснемането жалбоподателят е изградил по регулационната линия нова ограда с плътна част и колони.

В кадастралната карта имотът е нанесен с идентификатор 44063.6223.137 с площ 1458 кв.м. Жалбоподателят е вписан като собственик в кадастралния регистър.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от вещо лице със специалност геодезия. Съдът цени заключението като обективно и компетентно. Съгласно заключението на вещото лице имотът, описан в нотариалния акт, е нанесен под №1478 в стар регулационен план, одобрен със заповед №237/18.08.1965г. Действащият регулационен план е одобрен със заповед №РД-09-129/21.05.1990г. В кадастралната основа на действащия регулационен план имотът на жалбоподателя е нанесен с кадастрален №1376, който представлява част от стария имот 1478. С действащата регулация за имота е отреден УПИ VIII-1376 като вътрешните регулационни линии са проектирани да съвпадат с имотните граници, а югоизточната регулационна линия - лицето на имота откъм улицата, се различава от имотната граница. Разликата между имотната и регулационната граница е около един метър - тази площ се придава по регулация към имота. Няма данни за уреждане на сметките по регулация. Предвидената с регулацията улица не е изпълнена. Сега съществуващата нова ограда е изпълнена по уличната регулация. Нанесените в кадастралната карта граници на имота са в съответствие с имотните граници по предходния кадастрален план.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган, при спазване на процедурните правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съгласно разпоредбите на чл.2 и чл.4 от ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б., като обхваща и данни относно правото на собственост и други вещни права върху недвижимите имоти. Местоположението и границите на имотите се нанасят в кадастралната карта, а данните за собственост и вещните права – в кадастралните регистри. Кадастърът се създава и поддържа в актуално състояние от АГКК.

Предмет на настоящото производство е само кадастралната карта за имота.

Разпоредбата на чл.41 ал.1 от ЗКИР посочва източниците на кадастрални данни – на първо място това са карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, на второ място – това са геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Разпоредбата на чл.41 ал.1 т.6 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри изрично посочва регулационните планове като източници на кадастрални данни в случаите, когато границите на имотите не са материализирани и регулацията е приложена. В разглеждания случай не са налице предпоставките за използване на регулационния план като източник на кадастрални данни - сметките по регулация не са уредени, следователно регулацията не е приложена по смисъла на §22 от ДР на ЗУТ. Към момента на изработване на кадастралната карта границите на имота границите му са материализирани в съответствие с предходния кадастрален план. Правилно в кадастралната карта имотът е нанесен не по регулационна граница, а по имотни граници съгласно наличните кадастрални данни.

Заповедта е законосъобразна в оспорената част и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Страните не са направили искане за заплащане на разноски, поради което съдът не се произнася по отношение на разноските.

По изложените съображения и на основание чл.172 ал.2 и чл.143 ал.4 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. В. К. от в [населено място] срещу заповед № РД-18-46 от 18.08.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта, с която е одобрена кадастралната карта за поземлен имот с идентификатор 44063.6223.137 (номер по предходен план 1376, кв. 120, парцел VIII).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

